

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr. 101/CA/2008
Ședința publică de la 10 Martie 2008
Completul compus din:

PREȘEDINTE
Judecător
Grefier

vicepreședintele instanței

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în Oradea, str. jud.Bihor, în contradictoriu cu pârâții DGFP BIHOR, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir nr.2/B, jud.Bihor și ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE ORADEA, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir nr.2, jud.Bihor, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantei, av , potrivit împuternicirii avocațiale de la dosar, lipsă fiind pârâții.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că, s-a depus la dosar prin registratura instanței la data 14.01.2008, din partea pârâții DGFP Bihor, actele care au stat la baza emiterii Deciziei nr /08-06-2007 , după care:

Reprezentanta reclamantei, arată că la termenul anterior a arătat că nu mai susține cererea privind suspendarea actelor administrative atacate și a renunțat la această cerere, nu are alte probe.

Instanța, în temeiul art.246 C.p.c, i-a act de cererea de renunțare la judecarea cererii de suspendare a actelor administrative.

Nefiind alte cereri chestiuni prealabile, instanța considerând lămurită cauza, închide faza probatorie și acordă părții cuvântul în fond.

Reprezentanta reclamantei, solicită admiterea acțiunii așa cum este formulată în scris, anularea deciziei nr. /08.06.2007 emisă de pârâta DGFP Bihor, precum și a Deciziei de impunere nr. /29.03.2007 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de Inspecție fiscală nr. /29.03.2007. cu privire la taxa pe valoare adăugată, ca fiind netemeinice și nelegale, cu cheltuieli de judecată reprezentând taxa de timbru și onorariul de avocat.

TRIBUNALUL
DELIBERÂND,

Asupra prezentei cereri de contencios administrativ, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 06.07.2007, legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de lei prin chitanța fiscală seria OPGA nr. /03.07.2007 anexată la dosar (fila 33) și timbre judiciare în valoare de lei, reclamanta S.C. S.R.L. Oradea, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor și Administrația Finanțelor Publice a Mun. Oradea – Activitatea de Inspecție Fiscală, a solicitat instanței a dispune anularea Deciziei nr. din 08.06.2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, precum și a Deciziei de Impunere nr. /29.03.2007 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de Inspecție fiscală cu nr. /29.03.2007, cu privire la taxa pe valoarea adăugată (cap. III, pct. 3.2), ca fiind netemeinice și nelegale, și totodată, suspendarea executării actelor administrative până la soluționarea definitivă și irevocabilă a prezentei acțiuni.

În motivarea acțiunii s-a menționat că în fapt, prin Decizia nr. din 08.06.2007 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, Serviciul soluționare contestații, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de reclamantă, cu privire la taxa pe valoarea adăugată, împotriva Deciziei de impunere nr. /29.03.2007 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de Inspecție fiscală cu nr. /29.03.2007, prin care s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare privind T.V.A., reprezentând T.V.A. – debit suplimentar în cuantum de RON, dobânzi aferente T.V.A. suplimentar în cuantum de RON și penalități aferente T.V.A. suplimentar în cuantum de RON.

În susținerea contestației împotriva actului de control s-a invocat lipsa de obiectivitate și superficialitatea inspectorilor de specialitate în analizarea documentelor justificative puse la dispoziție.

Astfel, referitor la Cap. III – constatări fiscale, pct. 3.2, cu privire la actul de control se reține că în perioada 01.01.2004 – 31.12.2006, societatea a achiziționat produse și servicii aferente amenajării unui apartament situat în București, str. , în sumă de RON cu T.V.A. aferent RON.

Întrucât societatea nu are declarat punct de lucru la această adresă, ci doar un contract de comodat, încheiat cu proprietarul imobilului, T.V.A. dedusă nefiind considerată ca aferenta unor bunuri și servicii destinate activității taxabile, s-a procedat la diminuarea T.V.A. deductibilă cu T.V.A. dedusă fără bază legală în sumă de RON.

De asemenea, față de diferențele constatate între deconturile de T.V.A. și jurnalele de vânzări – cumpărări, prin preluarea sumelor corecte din jurnale, justificate cu documente, s-a stabilit T.V.A. suplimentar de plată în sumă de RON, pentru care, față de neplata la termen, s-au stabilit dobânzi/majorări aferente în sumă totală de RON, calculate prin aplicarea unei cote legale de 0,06% conform H.G. 1513/2002, de 0,05% conform H.G. 784/2005 și de 1% conform Legii 210/2005 asupra sumelor stabilite suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, până la data de 29.03.2007, precum și penalități de întârziere aferente T.V.A. suplimentar în sumă de RON, prin aplicarea unei cote de 0,5% pentru fiecare lună și/sau fracțiune de lună, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței, până la 31.12.2005.

Referitor la obiectele de inventar, s-a precizat că sumele aferente achiziționării acestora, în cuantum de RON, sunt cheltuieli deductibile, deoarece aceste bunuri se găsesc în patrimoniul societății, indiferent de locul unde au fost achiziționate.

Cu privire la cheltuielile cu amenajarea spațiului din București, anterior identificat, s-a precizat că acest spațiu reprezintă un punct de sprijin logistic absolut util în desfășurarea activității societății.

Referitor la suma de RON, reprezentând T.V.A. suplimentar de plată, calculul acestei sume nu se regăsește în anexa la procesul-verbal, pentru perioada verificată, deși în raport se specifică acest lucru.

În drept s-au invocat prevederile Legii nr. 554/2004, O.G. 92/2003 privind codul de procedură fiscală, republicată.

În probațiune s-au anexat la dosar: decizia nr. /08.06.2007, raportul de inspecție fiscală din 29.03.2007, dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, fișa sintetică, O.P. 01/25.05.2004, contestație, facturi.

Prin întâmpinarea înregistrată la instanță la data de 22.10.2007, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, prin intermediul reprezentanților săi legali, a solicitat respingerea cererii de suspendare a actelor administrative contestate și respingerea acțiunii în contencios administrativ, formulate de către reclamantă, ca neîntemeiate, și menținerea ca temeinice și legale a actelor administrative atacate, arătând în prealabil, cu privire la cererea de suspendare, că reclamanta nu-și motivează în nici un fel această cerere și respectiv iminența producerii unei pagube petentei, iar potrivit prevederilor art. 14, 15 din legea nr. 544/2004 a contenciosului administrativ, suspendarea executării actului administrativ se dispune în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente.

Cu privire la fondul cauzei, s-a invocat în sinteză faptul că, organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit că societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă pentru amenajarea apartamentului pentru care reclamanta deține un contract de comodat încheiat la data de 27.08.2004 încheiat între în calitate de comodată și S.C. S.R.L. în calitate de comodată, fără ca acesta să figureze la data efectuării controlului ca sediu sau punct de lucru declarat al societății, în considerarea prevederilor art. 128 alin. 4 și art. 145 alin. 3 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal.

Referitor al taxa pe valoarea adăugată de plată, în sumă de lei, arată că și aceasta este corect stabilită de organele de inspecție fiscală, prin refacerea corectă de către acestea a situației T.V.A. pe perioada verificată.

În acest sens, se face trimitere la prevederile art. 156 alin. 1 lit. a) și b) și alin. 2 și art. 158 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora, persoanele înregistrate ca plătitori de T.V.A. au obligația să țină evidența operațiunilor lor impozabile, încât să poată determina baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată și deductibilă pentru fiecare perioadă fiscală și să asigure condițiile pentru prelucrarea informațiilor și conducerea evidențelor prevăzute de reglementările legale în domeniul T.V.A., întocmirea corectă și depunerea la organul fiscal competent a decontului de taxă pe valoarea adăugată, purtând răspunderea pentru calcularea corectă și plata la terenul legal a acesteia.

În ce privește majorările și dobânzile în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei s-a precizat că acestea sunt datorate și rămân de plată în sarcina reclamantei, așa cu rezultă din conținutul Deciziei nr. /08.06.2007.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține în fapt că, potrivit Deciziei de impunere nr. /29.03.2007 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și Raportului de Inspecție fiscală cu nr. /29.03.2007, s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare privind T.V.A. în cuantumul de RON și penalități aferente T.V.A. suplimentar în cuantumul de RON.

Întruoiva hotărârii susmenționate, reclamantii au înaintat contestație la autoritatea emitentă, înregistrată sub nr. /27.04.2007, cu privire la taxa pe valoarea adăugată, contestație respinsă ca neîntemeiată prin Decizia nr. din 08.06.2007 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, Serviciul

soluționare contestații, comunicată reclamantei cu recomandata nr. 017014 din 12.06.2007, cu confirmarea de primire din 13.06.2007.

Referitor la Cap. III – constatări fiscale, pct. 3.2, cu privire la actul de control se reține că în perioada 01.01.2004 – 31.12.2006, societatea a achiziționat produse și servicii aferente amenajării unui apartament situat în București, str. _____ în sumă de _____ RON cu T.V.A. aferent _____ RON.

Întrucât societatea nu are declarat punct de lucru la această adresă, ci doar un contract de comodat, încheiat cu proprietarul imobilului, _____, T.V.A. dedusă nefiind considerată ca aferentă unor bunuri și servicii destinate activității taxabile, s-a procedat la diminuarea T.V.A. deductibilă cu T.V.A. dedusă fără bază legală în sumă de _____ RON.

De asemenea, față de diferențele constatate între deconturile de T.V.A. și jurnalele de vânzări – cumpărări, prin preluarea sumelor corecte din jurnale, justificate cu documente, s-a stabilit T.V.A. suplimentar de plată în sumă de _____ RON, pentru care, față de neplata la termen, s-au stabilit dobânzi/majorări aferente în sumă totală de _____ RON, calculate prin aplicarea unei cote legale de 0,06% conform H.G. 1513/2002, de 0,05% conform H.G. 784/2005 și de 1% conform Legii 210/2005 asupra sumelor stabilite suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, până la data de 29.03.2007, precum și penalități de întârziere aferente T.V.A. suplimentar în sumă de _____ RON, prin aplicarea unei cote de 0,5% pentru fiecare lună și/sau fracțiune de lună, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței, până la 31.12.2005.

Referitor la obiectele de inventar, s-a precizat că sumele aferente achiziționării acestora, în cuantum de _____ RON, sunt cheltuieli deductibile, deoarece aceste bunuri se găsesc în patrimoniul societății, indiferent de locul unde au fost achiziționate.

Referitor la suma de _____ RON, reprezentând T.V.A. suplimentar de plată, calculul acestei sume nu se regăsește în anexa la procesul-verbal, pentru perioada verificată, deși în raport se specifică acest lucru.

În conformitate cu prevederile art. 145 din L 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, actualizată până la data de 1 iulie 2007, „(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei. (...) (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni: a) operațiuni taxabile; (...)”

Totodată, potrivit art 145 al.5 lit a din același act normativ, nu sunt deductibile: a) taxa aferentă sumelor achitate în numele și în contul clientului și care apoi se decontează acestuia, precum și taxa aferentă sumelor încasate în numele și în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e (...);

Întrucât în cauză investițiile efectuate de către reclamantă nu constituie investiții aferente operațiunilor taxabile în accepțiunea art 145 al.2 lit. a din L 571/2003 actualizată, aceste investiții fiind efectuate anterior schimbării sediului reclamantei în imobilul din municipiul București sect.2. str. _____, respectiv în perioada 1.01.2004 – 31.12.2006. mențiunea privind schimbarea sediului debitoare fiind ulterioară emiterii deciziei nr. _____/8.06.2007. ce formează obiectul prezentei cereri, fiind dispusă prin decizia nr. _____/29.06.2007. a judecătorului delegat la ORC de pe lângă tribunalul Bihor în dos.nr. _____/26.06.2007, această modificare de mențiuni fiind constituită pro cauza, instanța va respinge prezenta cerere ca fiind neîntemeiată.

De altfel, reclamantul nu se încadrează în nici unul din cazurile de deductibilitate a TVA prev. de art 145 din L 571/2003 privind codul fiscal, actualizată până la data de 1.07.2007, în ceea ce privește perioada de referință.

Referitor la suma de RON reprezentând diferența TVA suplimentar de plată, potrivit referatului privind propunerile de soluționare a contestației la decizia de impunere și la raportul de inspecție fiscală ce formează obiectul prezentei, depus la dosar filele 72- 75, se reține că această diferență a fost calculată ca urmare a deficiențelor constatate cu ocazie inspecției fiscale, în modul de declarare a TVA pentru perioada verificată, în sensul că TVA colectată, respectiv dedusă de societate conform jurnalelor de vânzări - cumpărări nu coincide de fiecare dată cu taxa colectată, respectiv dedusă, raportată prin deconturile de TVA depuse la organul fiscal teritorial. Situația acestor diferențe este prezentată în anexa 1 la raportul de inspecție fiscală.

Potrivit aceluiași raport s-a constatat că societatea a întocmit în mod eronat deconturile de TVA pentru perioada verificată, în sensul că nu a preluat în mod corect soldul TVA reportat din perioada precedentă cu consecința unui sold final eronat.

Ori în conf. cu prev. art 156 al.1. din L 571/2003 privind evidența operațiunilor, „persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice „

Față de considerentele de fapt și de drept ce preced, instanța va respinge acțiunea formulată de reclamantă, ca fiind neîntemeiată conform dispozitivului prezentei..

Instanța, reține culpa procesuală a reclamantului și faptul că pârâții nu au solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în Oradea, str. jud.Bihor, în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice BIHOR, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir nr.2/B, jud.Bihor și ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE ORADEA, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir nr.2, jud.Bihor.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 10.03.2008.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER

RED.JLD.

DACT.CD.

5 ex din 25.04.2008.

3 com/ 05.08.